

UCHWAŁA Nr 136 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 czerwca 1967 r.

w sprawie bodźców ekonomicznych do rozwoju produkcji wyrobów oznaczonych znakiem jakości.

W celu stworzenia w przedsiębiorstwach warunków i zachęty do dalszego rozwoju produkcji wyrobów oznaczonych znakami jakości Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. W przedsiębiorstwach państwowych produkujących wyroby oznaczane znakami jakości klasy „Q” i „I” tworzy się fundusz nagród przeznaczony na nagrody dla pracowników przyczyniających się do produkcji tych wyrobów, zwany dalej „funduszem nagród”.

2. Fundusz nagród tworzony jest w ciężar kosztów produkcji przedsiębiorstw.

§ 2. 1. Fundusz nagród jest obliczany od podstawy obliczeniowej tego funduszu; podstawą obliczeniową funduszu nagród jest iloczyn wynikający z pomnożenia wartości sprzedaży w cenach zbytu wyrobów oznaczonych znakami jakości przez procentowy wskaźnik udziału osobowego funduszu płac w wartości produkcji towarowej w cenach zbytu, wynikający z ustaleń rocznego planu przedsiębiorstwa.

2. W przedsiębiorstwach, w których procentowy wskaźnik udziału osobowego funduszu płac w wartości produkcji towarowej w cenach zbytu wynosi mniej niż 5%, przy ustalaniu podstawy obliczeniowej funduszu nagród przyjmuje się wskaźnik w wysokości 5%.

3. Fundusz nagród tworzy się w wysokości od 1 do 4% podstawy obliczeniowej tego funduszu, ustalonej zgodnie z przepisami ust. 1 i 2.

4. Środki funduszu nagród nie wykorzystane w danym roku przechodzą na fundusz nagród w roku następnym.

5. Procentowy wskaźnik funduszu nagród, o którym mowa w ust. 3, dla określonych wyrobów lub grup wyrobów, zasady naliczania funduszu oraz nagradzania ustalają właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) na podstawie wytycznych stanowiących załącznik do uchwały.

§ 3. 1. Fundusz nagród może być tworzony jedynie w okresie, w którym przedsiębiorstwu przysługuje prawo do oznaczania wyrobów znakiem jakości; fundusz ten nie może być tworzony, jeżeli nie zostały spełnione warunki, na jakich przyznane zostało prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości.

2. W sprawach cofnięcia przedsiębiorstwu uprawnienia do tworzenia funduszu nagród w związku z niedotrzymaniem warunków, na których przyznane zostało prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości, decyduje jednostka nadrzędna nad przedsiębiorstwem:

- 1) na wniosek instytucji, która przyznała przedsiębiorstwu prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości,
- 2) z własnej inicjatywy — w razie uzyskania informacji o nieprzestrzeganiu przez przedsiębiorstwo warunków, na jakich przyznane zostało prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości.

3. Cofnięcie przedsiębiorstwu uprawnienia do tworzenia funduszu nagród następuje na okres od dnia ujawnienia

nieprzestrzegania przez przedsiębiorstwo warunków, na których przyznane zostało prawo do oznaczania wyrobu znakiem jakości, do dnia najbliższej kontroli stwierdzającej spełnienie tych warunków, jednakże na okres nie krótszy niż trzy miesiące.

§ 4. Nie stanowi przeszkody do utworzenia w przedsiębiorstwie funduszu nagród niezamieszczanie znaków jakości na wyrobach, na które przedsiębiorstwo uzyskało prawo do oznaczania ich takimi znakami, gdy wynika to z żądania przedsiębiorstwa handlu zagranicznego, a wyroby odpowiadają warunkom, określonym w zezwoleniu na oznaczanie wyrobu znakiem jakości.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwa wymienione w ust. 2 uprawnione są do zwiększenia, w ciężar rachunku wypisków, funduszu rozwoju, a przedsiębiorstwa, w których nie tworzy się takiego funduszu — funduszu inwestycyjno-remontowego, w wysokości od 0,5 do 1% wartości sprzedaży w cenach fabrycznych wyrobów oznaczanych znakami jakości, a w przedsiębiorstwach, w których ceny fabryczne nie mają zastosowania — w wysokości od 0,5 do 1% wartości sprzedaży w cenach zbytu wyrobów oznaczanych znakami jakości, pomniejszonej o podatek obrotowy.

2. Minister Finansów, na wniosek Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar, zgłoszony w porozumieniu z właściwym ministrem (kierownikiem urzędu centralnego), w trybie § 55 uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 316) oraz § 24 uchwały nr 280 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowego i wykonawstwa inwestycyjnego, objętych planowaniem terenowym (Monitor Polski Nr 61, poz. 320), ustala przedsiębiorstwa uprawnione do dokonywania dodatkowych odpisów na fundusz rozwoju lub fundusz inwestycyjno-remontowy oraz zasady i tryb naliczania i gromadzenia tych odpisów.

3. Przedsiębiorstwa obowiązane są w swoich planach przedsięwzięć inwestycyjnych, finansowanych z funduszu rozwoju (inwestycyjno-remontowego); uwzględniać nakłady na zakup i instalację urządzeń badawczo-kontrolnych, potrzebnych do przeprowadzenia badań jakości wyrobów.

§ 6. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zapewnią przedsiębiorstwom produkującym wyroby oznaczone znakami jakości środki inwestycyjne oraz dostawy maszyn, surowców i materiałów pochodzących z dostaw krajowych i importu dla zapewnienia ciągłości produkcji oraz jednolitego poziomu jakościowego tych wyrobów.

§ 7. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym oraz organizacjom społecznym uregulowanie sprawy bodźców ekonomicznych do rozwoju produkcji wyrobów oznaczanych znakami jakości klasy „Q” i „1” na zasadach określonych w niniejszej uchwale.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów, zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) i Prezesowi Centralnego Urzędu Jakości i Miar.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1967 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 136 Rady Ministrów z dnia 16 czerwca 1967 r. (poz. 177).

WYTYCZNE W SPRAWIE WYSOKOŚCI, ZASAD NALICZANIA I NAGRADZANIA Z FUNDUSZU NAGRÓD

§ 1. 1. Procentowy wskaźnik funduszu nagród dla poszczególnych wyrobów lub grup wyrobów powinien być ustalony, w zależności od klasy znaku jakości oraz rodzaju wyrobów, w następującej wysokości:

- 1) dla wyrobów oznaczonych znakiem jakości klasy „Q” — do 4%,
- 2) dla wyrobów oznaczonych znakiem jakości klasy „1” objętych obowiązkiem zgłoszeń oraz ustalonym resortowym początkowym programem zgłoszeń — do 3%,
- 3) dla pozostałych wyrobów oznaczonych znakiem jakości klasy „1” — do 2%.

licząc w stosunku do podstawy obliczeniowej tego funduszu.

2. Wyższe z reguły wskaźniki funduszu nagród powinny być ustalane dla wyrobów przeznaczonych na eksport, wyrobów zapewniających pełne bezpieczeństwo, gdy z ich użytkowaniem wiąże się niebezpieczeństwo dla zdrowia i życia, oraz wyrobów, których wysoka jakość wymaga szczególnego wysiłku ze strony przedsiębiorstwa produkującego te wyroby.

3. Procentowe wskaźniki funduszu nagród ustalane są dla określonych wyrobów lub grup wyrobów. W szczególności uzasadnionych wypadkach ministrowie mogą dla poszczególnych przedsiębiorstw ustalać wyższe wskaźniki funduszu nagród od ustalonych dla pozostałych przedsiębiorstw produkujących dany wyrób lub grupę wyrobów w granicach do 1% podstawy obliczeniowej tego funduszu; podwyższone wskaźniki funduszu nagród nie mogą jednak przekroczyć 4% podstawy obliczeniowej.

§ 2. 1. Odpisy na fundusz nagród powinny być dokonywane okresowo, co najmniej w okresach kwartalnych.

2. Przedsiębiorstwa uprawnione do tworzenia funduszu nagród obowiązane są do ewidencjonowania w księgowości na odrębnych kontach sprzedaży wyrobów oznaczanych znakami jakości; sposób ewidencji sprzedaży tych wyrobów powinien umożliwić ustalenie wartości sprzedaży w cenach zbytu poszczególnych wyrobów lub grup wyrobów według ustalonego dla nich procentowego wskaźnika funduszu nagród. W fakturach dotyczących wyrobów oznaczanych znakiem jakości należy uwidaczniać klasę znaku jakości.

§ 3. 1. Stanowiska pracy objęte nagradzaniem z funduszu nagród powinny być określone przez właściwych ministrów oraz w zakładowych regulaminach premiowania.

2. Ustalone zasady nagradzania z funduszu nagród powinny zapewniać, aby co najmniej 70% funduszu przypadło na nagrody dla pracowników bezpośrednio produkcyjnych i średniego dozoru technicznego, a przypadające dla nich indywidualne nagrody w skali roku nie przekraczały kwoty 5.000 zł dla jednego pracownika.

3. Nagrody z funduszu nagród powinny być przyznawane w okresach kwartalnych lub półrocznych w ciągu 1 miesiąca po zakończeniu kwartału lub półrocza.

4. W regulaminach nagradzania należy zastrzec, że nagrody z funduszu nagród przyznają dyrektorzy przedsiębiorstw po zasięgnięciu opinii prezydium rady robotniczej (rady zakładowej).

5. Nagrody z funduszu nagród w przedsiębiorstwach powinny być przyznawane na podstawie regulaminów zakładowych, ustalanych przez dyrektorów przedsiębiorstw, po zasięgnięciu opinii rady robotniczej. Regulaminy powinny określać w szczególności wykaz stanowisk, które mogą być

objęte nagradzaniem z funduszu nagród, zasady i tryb nagradzania oraz terminy wypłat nagród.

6. Nagrody dla dyrektora przedsiębiorstwa powinny być przyznawane przez jednostkę nadrzędną nad przedsiębiorstwem.